

Julius Zeyer a jeho inspirace francouzskou kulturou je téma velmi široké, jež zahrnuje celou řadu oblastí: Zeyerovy osobní styky s francouzskými osobnostmi, inspiraci francouzskou kulturou, tj. uměním, literaturou a filozofií, ale v širším smyslu také životní styl a mentalitu. Tuto problematiku jsme v této dizertaci zúžili na několik okruhů, a to na Zeyerovy cesty do Francie, kontakty s tamějšími umělci a jeho četbu francouzské literatury (1. kapitola) a francouzské literární inspirace jeho děl (2. a 3. kapitola). Podstatná je pro nás otázka, jaký typ a jaká míra ovlivnění francouzskými prameny se v jeho dílech projevuje.

V první kapitole Francie jako zdroj inspirace, literárně-historickém úvodu, se soustředíme na Zeyerův pobyt v Paříži v roce 1889–1890 s cestami do Bretaně a Pikardie. Vycházíme přitom z jeho korespondence se Zdenkou Braunerovou, Marií Kalašovou, Josefem Václavem Sládkem, Heritesovými ad., v níž se zmiňuje o různých jevech týkajících se života ve Francii i o svých dojmech a prožitcích. Méně prostoru věnuje seznámení s různými osobnostmi, proto se tyto kusé informace pokoušíme doplnit z literatury o Zdeňce Braunerové, která Zeyerovi většinu pařížských kontaktů zprostředkovala. Jde zejména o okruh umělců pohybujících se kolem jejího švagra Élémira Bourgese, např. o bratry Marguerittovi, Odilona Redona, Josépha Péladana, Henriho Signoreta, Édouarda Paillerona a Armanda Pointa. Kromě toho Zeyer v Paříži navázal také kontakty s polskými emigranty, zejména se Zenonem Przesmyckim, zvaným Miriam. ...